

# הלכות הדף היומי

## מסכת סוכה

תוכן

- א. אתקין אמימר בנהרדעא דמדלגא דלוגי.....1  
ב. פר יחידי למה כנגד אומה יחידה.....2

דף נה.

### א. אתקין אמימר בנהרדעא דמדלגא דלוגי

ביו"ט<sup>1</sup> ראשון של סוכות בארץ ישראל, ובחול<sup>2</sup> ביום טוב ראשון וביו"ט שני<sup>3</sup>, מוציאים שני ספרים באחד קורים בפרשת אמור (ויקרא כב כז והלאה) שור או כֶּשֶׁב או עז כי יוֹלֵד וגו', ובספר השני קורא המפטיר קרבנות המוספין<sup>4</sup>, בפרשת פינחס (כט פסוק יב והלאה) ובחמשה עשר יום לחודש השביעי וגו'.

בחול המועד<sup>5</sup> סוכות מוציאים ס"ת וקורין בו ארבעה בקרבנות החג שבפרשת פנחס. בארץ ישראל, שאין שם ספיקא דיומא, אין קורים בכל יום אלא קרבן היום בלבד, בא' של חול המועד שהוא היום השני של החג, קורא כהן וביום השני פרים וגו' (במדבר כט פסוק יז) והג' העולים אחריו חוזרים וקורים אותה פרשה עצמה, ועל דרך זה בכל יום משאר הימים.

בחוץ לארץ ביום הראשון של חול המועד י"א<sup>6</sup> קורא עליה ראשונה לכהן. וביום השני ולוי וביום השלישי, וישראל חוזר וקורא וביום השלישי. והרביעי קורא ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי ועל דרך זה קורים בשאר ימים.

<sup>1</sup> שו"ע ונו"כ תרנט

<sup>2</sup> שו"ע ונו"כ תרסב ג

<sup>3</sup> ואף שאנו עושין אותו ליו"ט ג"כ משום ספיקא דיומא אין קורין בו וביום השני דגנאי לקרות ליו"ט ספק חול. מ"ב תרסד ג

<sup>4</sup> שו"ע ונו"כ תרסח א

<sup>5</sup> דעת המחבר שם

<sup>6</sup> ולא ס"ל כדעה שניה שיקרא וביום הרביעי כי היא שלא מענינו של יום שאם תמנה מיום ראשון של יום טוב הוא יום שלישי ואם תמנה מיום שני של יום טוב הוא יום שני. מ"ב שם ב

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

# הלכות הדף היומי

## מסכת סוכה

וי"א ששנים הראשונים קורין בספיקא דיומא, וביום השני וביום השלישי, והשלישי קורא ביום המחרת<sup>7</sup>, והד' חוזר וקורא כל ספיקא דיומא, דהיינו מה שקראו שנים הראשונים, וכן אנו נוהגים וביום הז' הכהן קורא וביום החמישי. לוי וביום הששי ישראל. וביום השביעי והרביעי קורא וביום הששי. וביום השביעי, וכן אנו נוהגין.

בתפילה בקרבנות המוספין מנהג האשכנזים שמזכירים את פסוקי המוסף שקראו בקריאת התורה<sup>8</sup>, כלומר בארץ ישראל ביום הראשון ובחזו"ל ביו"ט ראשון ושני מזכירים ובחמ"ש ע"ש יום לחדש השביעי וגו'. ובחזו"מ בארץ ישראל מזכיר קרבן היום בלבד, ובחזו"ל<sup>9</sup> מזכירין ג"כ ספיקא דיומא כלומר ביום א' דחזו"מ אומרים – וביום השני פרים בני בקר שנים עשר וגו', ומנחתם ונספיהם כמדבר וכו', וביום השלישי פרים עשתי עשר וגו' ומנחתם ונספיהם כמדבר וכו'.

ועריך לדקדק לומר ומנחתם בין יום השני ליום השלישי וכן בכל יום עריך לומר ומנחתם על כל יום בפני עצמו שלא כהטועין שאין אומרים רק פעם אחת ומנחתם<sup>10</sup>.

בימי חול המועד וביו"ט שחל בחול אומר ואת מוסף יום חג הסוכות הזה וכו', וכשחל בשבת ובשבת חול המועד שמוסיף ואומר גם את מוסף השבת, אומר<sup>11</sup> ואת מוספי יום השבת הזה ויום חג הסוכות הזה וכו'.

דף נה:

## ב. פר יחידי למה כנגד אומה יחידה

אחד מהטעמים<sup>12</sup> שקוראים פרשת וזאת הברכה בשמחת תורה הוא משום הנאמר בגמרתינו "שבעים פרים כנגד שבעים אומות, פר יחידי למה כנגד אומה יחידה ... כדי שאהנה ממך. ולזה קוראים (רברים לג פסוק ב – ג)

<sup>7</sup> ואם קרא הלוי ביום השלישי וביום הרביעי יקרא להשלישי וביום החמישי והרביעי יקרא ביום השני וביום השלישי. מ"ב שם ד

<sup>8</sup> רמ"א סי' תפח ג ותקצא ב, "המנהג פשוט בכל בני ספרד שאין מזכירין פסוקי קרבן מוסף כלל".

<sup>9</sup> וסימן שלא תמעה לעולם הפרים והימים ביחד הם י"ד. מ"ב שם ו

<sup>10</sup> מ"ב שם

<sup>11</sup> מ"ב שם

<sup>12</sup> משך חכמה בהדרן סוף פרשת וזאת הברכה ועיי"ש שכתב שמעם זה הוא גם למנהג ארץ ישראל בעבר שהיו מסיימים התורה פעם בג' שנים וכמו שאמרו (מגילה כמ, ב) בני מערבא מסיימי אורייתא בתלתא שנים. ורק משום קדושת היום צריך לקרות "וזאת הברכה". אבל לדידן דמסיימי התורה בכל שנה, קוראים "ויהי אחרי מות משה" להורות שהתורה לא תהא נוסף עליה ושום נביא לא יוכל לשנות, וכמו שאמר ליהושע (א), "לא ימוש ספר התורה הזה מפניך והגית בו יומם ולילה וכו' כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל". וזה טעם מנהגנו מה שאנו משנים מסדר הש"ס

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>

# הלכות הדף היומי

## מסכת סוכה

הוֹפִיעַ מִהֵר פֶּאֶרֶן וְאַתָּה מִרְבֵּב קֶדֶשׁ מִיָּמֵינוּ אֲשֶׁר דָּת לָמוֹ: אֵף חֵבֵב עַמִּים וְגו' שֶׁהִנִּיחַ כָּל הָאוֹמוֹת וְהַשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְנָתַן לָהֶם תּוֹרָתוֹ.

ולפיכך כיון שקבעו חז"ל שזוהי הקריאה של חז"ט, ולא רק כדי לסיים את פרשיות התורה. בן חז"ל הנמצא בא"י בשמחת תורה, ואין לו מנין של בני חז"ל הקוראים 'עשר תעשר', לכתחילה חייב לשמוע 'וזאת הברכה' כמו שקוראים בארץ ישראל בשמחת תורה, וכן גם אם כבר שמע 'וזאת הברכה' כמנהג בני א"י, חייב לכתחילה לשמוע שנית 'וזאת הברכה' למחרת כדין בני חז"ל. אולם אם היא טירחא עבורו אפשר שיש להקל<sup>13</sup>.

<sup>13</sup> חשוקי חמד כאן ועיי"ש שהביא "אולם הברכי יוסף (סימן תרסח בשו"ר ברכה אות ג) דן אמאי אין קורין בני א"י ובני חז"ל את וזאת הברכה ביום הראשון, ויקראו כל הבכור בחז"ל ביום השני, וכתב דוואת הברכה לא שייכא לרגל כלל, ותו במערבא מסקי אורייתא לתלת שני (מגילה דף כט ע"ב) ולא קרי וזאת הברכה, ולשיטה זו יתכן דאם כבר שמע בשמחת תורה במנין בני א"י וזאת הברכה, אם היא טירחא לו אינו חייב למרות ולשמעה עוד פעם, כיון דכבר שמעה וכבר סיים התורה".

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/GBwUrGXgJmSBYBitDGM0T3>